

ВАЛЕНТИН ГОНЧАРОВ ДАВАМ ДУМАТА НА...

Превод от руски: Маргарита Златарова, 1988

chitanka.info

Екипажът на кораба ликуваше: след дълги години полет в самота на космонавтите им предстоеше да видят братя по разум. Но бяха скептични. Един от младите пилоти ехидно подхвърли, че самите епсилонци никак не проявяват желание за контакт. Екипажът се готвеше за кацането и никой не обърна внимание на бунтарски речи, а капитанът бързо постави на мястото нахалника, като му напомни, че механичният чистач е повреден и че едно почистване само ще освежи кораба. Капитанът ликуваше, предвкусвайки благините, с които ще ги обсипят туристическите компании заради скъпоценната находка, но от нападката на сукалчето ведрото му настроение се изпари.

Под приветствените викове на хилядите аборигени, събрали се на мястото на кацането, космонавтите излязоха от кораба. Наблизо беше монтирано нещо, което напомняше трибуна. Скоро на нея се покатери представителен на вид епсилонец и вдигна ръка. Шумът на огромната тълпа стихна в миг, сякаш някой бе махнал с магическа пръчка.

Речта на аборигените по звучене напомняше едновременно хрущене на счупени стъкла, мяукане на котки и шумолене на дъжд в короните на дърветата. Машините-лингвисти започнаха да превеждат.

— Уважаеми Звездни братя, преодолели огромни разстояния и донесли със себе си светлика на знанията! Населението на Епсилон се прекланя пред вас. Аз, най-старият жител на планетата, съм удостоен с височайшата чест да ви приветствувам на гостоприемната земя на Епсилон и да проведа този митинг. Като първо искам да ви запозная накратко с нашия обществен строй...

Земяните се спогледаха. Повечето от тях неведнъж бяха кацали на обитаеми планети. Обикновено ги посрещаха с радост, по-рядко с оръжие в ръце, но никога с митинг.

— ... Планетата се управлява от единен съвет, в състава на който влизат три подсъвета. Първият е подсъветът на 18-те големи държави, или съкратено ГОД. Вторият се състои от представители на малките държави, или МАД — те са 34, и накрая третият подсъвет обединява островните републики или просто ОР — 97 на брой.

Сега аз с дълбоко съжаление напускам тази трибуна, за да дам думата на представителя на държавата Алфа...

За четиридесет и шест минути представителят на Алфа — първата по значение държава в ГОД — изложи на гостите кратката

история на възникването и развитието на своето отечество, като наблегна на решителния глас на Алфа при преодоляването на глобалните проблеми. После започна да изброява асортимента на произвежданите стоки, като произнасяше доста дълги фрази, а автоматичните лингвисти все по-често превеждаха с една дума — „непреводимо“.

Веднага щом жителят на Алфа завърши изказването си, на трибуната отново се появи предишният оратор.

— Съжалявам, че само за кратък миг се обръщам към гостите, за да им представя жителя на Бета — втората по величие и великолепие страна в ГОД на Епсилон.

Земяните съвсем посърнаха. В екипажа на кораба се намираха няколко млади изследователи, току-що постъпили във флота направо от университетските банки и натъпкани с глупава романтика. Те първи се предадоха. Тайничко изключиха своите автолингвисти и сега се наслаждаваха на хрущенето, мяукането и шумоленето, без да разбират нищо освен често повтарящата се дума „Бета“.

Когато главният старейшина за трети път се появи на трибуната, слънцето клонеше към хоризонта, „лингвистът“ работеше само за капитана, който беше задължен да изслуша официалните изказвания.

Речта на представителя на Гама, третата по величие държава на Епсилон, слушаха при светлината на цветни прожектори, превърнали митинга в незабравима мозайка. Единствен капитанът не забелязваше красотата наоколо. Изслушвайки поредната историческа справка, той за десети път мислено се заклеваше, че при следващите три, не, пет кацания няма да направи и крачка от кораба, а за разузнавачи ще избере онези членове на екипажа, които могат да играят шах наум или да съчиняват стихове.

Междувременно се изясни интересна закономерност: колкото по-малки бяха размерите на държавите, толкова по-продължителни бяха речите на техните представители. Когато представителят на Гама тресна-измяука последната дума, небосводът се озари от светлината на изгряващите луни на Епсилон.

На трибуната неуморно притича най-старият жител на планетата.

— Ако покорителите на Звездите не се нуждаят от почивка, ние ще завършим чествуването, а после ще направим малко пътешествие.

— А колко още ще продължи чествуването? — внимателно се осведоми капитанът.

Дълголетникът направо засия — такова удоволствие му достави въпросът на земянина.

— Ще се изкажат старейшините на 15-те останали от ГОД, кратки приветствени слова ще поднесат знатните хора от МАД и малки речи ще произнесат старейшините на ОР. После ще направим пътуване из столиците на държавите, ще има заседания, вечери, срещи с най-почетните епсилонци. И накрая в столицата на Епсилон Гита ще бъдат връчени награди на вас, Извършилите Безпримерен Подвиг. Спомена за които ще запазят нашите потомци. Там ще бъдат изваяни и вашите статуи в естествени размери.

„Посмъртно“ — помисли си капитанът. Той се видя с побелели коси и с гъста брада до кръста. И побледня въпреки двайсетгодишната си космическа закалка и знаменитото си в целия цивилизован свят умение да скрива чувствата си.

— Знаете ли, работата е в това, че трябва да се издигнем на орбита, за да се свържем със Земята, след което с удоволствие ще продължим тази вълнуваща среща. — Капитанът си кривеше душата като петнайсетгодишен юнга, но нямаше сили да постъпи по друг начин.

Щом корабът стана мъничка звездичка сред множеството себеподобни на небосвода, многохиляден вик на радост разкъса тишината. Дълголетникът с жест призова за внимание.

— Това е всичко, епсилонци — лаконично и просто каза той. — Продължавайте да си вършите работата, земяните вече няма да се върнат. Техните туристи няма да станат национално бедствие. Работете, но помнете: при сигнала „Давам думата“ вие трябва незабавно да се съберете на мястото на кацането на поредните гости. И моля ви, повечко фантазия!

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 27/1988 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.